

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 20. června 2012 **odvolání obžalovaného** [REDAKCE], nar. [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 11.4.2012, sp.zn. 3T 20/2012 a rozhodl takto :

Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným přečinem křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm.a) tr. zákoníku a za to byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr.zákoníku zařazen do věznice s dozorem.

Trestná činnost obžalovaného spočívala v tom, že dne [REDAKCE] 2011 u Krajského soudu v Hradci Králové v průběhu hlavního líčení po řádném poučení v procesním postavení svědka v trestní věci vedené pod sp. zn. 4 T 7/2010 obžalovaného [REDAKCE], nar. [REDAKCE] vypovídal nepravdivě tak, že mezi [REDAKCE] a poškozenou [REDAKCE], nar. [REDAKCE] došlo na jaře roku 2008 v [REDAKCE] v realitní kanceláři firmy [REDAKCE] k předání hotovosti ve výši 1.000.000,- Kč, u čehož byl přítomen, přestože v průběhu hlavního líčení zejména z výpovědi [REDAKCE] vyplynulo, že ve skutečnosti k předání peněz nedošlo, a tato skutečnost měla podstatný význam pro rozhodnutí soudu.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný včas odvolání, které směřuje do všech rozsudečných výroků. Poukazuje na to, že p. [REDAKCE] s odsouzeným [REDAKCE] ve stejný časový úsek, tedy na jaře roku 2008, řešila více obchodních transakcí najednou. Šlo nejen o prodej bytu pana [REDAKCE] p. [REDAKCE] a prodej nemovitosti p. [REDAKCE] panu [REDAKCE], ale dále měla p. [REDAKCE] s p. [REDAKCE] řešit vyplácení svého bývalého přítele, prodej motorového vozidla a nějakých pneumatik. Proto měla být p. [REDAKCE] nyní vyslechnuta. Tam, kde jsou nějaké pochybnosti o vině, musí být tyto vyloženy ve prospěch obžalovaného, což bylo soudem I.stupně zřejmě opomenuto. Dále obžalovaný poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 7Tdo 1103/2005, v němž je konstatováno, že okolnost, zda obviněný uvedl jako svědek v jiné věci nepravdu, musí soud, který rozhoduje o trestném činu křivé výpovědi vyřešit samostatně jako předběžnou otázku ve smyslu § 9 odst.

1 tr. řádu. Posouzení svědecké výpovědi orgány činnými v trestním řízení jako nevěrohodné, ještě nemusí znamenat, že se zároveň jedná o výpověď nepravdivou. Výpověď nyní obžalovaného byla ve věci Krajského soudu v Hradci Králové sp.zn. 4T 7/2010 hodnocena jako nevěrohodná. Obžalovaný proto navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a jeho obžaloby zprostil.

Krajský soud ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadený rozsudek i řízení, které jeho vydání předcházelo, sám doplnil dokazování, a dospěl k tomuto závěru.

Skutková zjištění v napadeném rozsudku učiněná jsou správná a úplná, když odpovídají všem v hlavním líčení řádně provedeným důkazům. Okresní soud vykonal všechny dostupné důkazy nutné ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti tak, jak to vyžaduje ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu. Důkazy pak zhodnotil logickým a přesvědčivým zdůvodněným způsobem, který je v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, podle kterého orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Okresnímu soudu nelze vytknout, že by se při hodnocení důkazů dopustil nějaké nesprávnosti, např. že by nějaký důkaz nebo významnou okolnost pominul, že by některý důkaz hodnotil v rozporu s jeho obsahem, nebo že by z důkazů vyvodil skutečnosti, které z nich logicky nevyplývají. Krajský soud se se zhodnocením věci tak, jak to učinil soud prvního stupně, ztotožňuje, a proto v podrobnostech na odůvodnění napadeného rozsudku odkazuje. K námitkám obžalovaného pak dodává:

Především je nutno konstatovat, že Krajský soud v Hradci Králové ve věci obžalovaného [REDAKCE] pod sp.zn. 4T 7/2010 neoznačil výpověď svědka [REDAKCE] (nyní obžalovaného) jako nevěrohodné, ale naopak uvedl, že tvrzení těchto svědků s ohledem na jiné, ve věci provedené důkazy, neuvěřil. Pokud obžalovaný poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 7Tdo 1103/2005, jedná se o zcela jinou situaci. V nyní posuzované věci nejde o to, zda výpověď obžalovaného – dříve svědka [REDAKCE], byla ve věci obžalovaného [REDAKCE] nevěrohodná, ale o to, že byla přímo nepravdivá.

Krajský soud v nynějším řízení doplnil dokazování čtením výpovědi obžalovaného [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE] v hlavním líčení ze spisu Krajského soudu v Hradci Králové sp.zn. 4T 7/2010.

Nakonec i u hlavního líčení obžalovaný [REDAKCE] změnil svou výpověď a uvedl, že šlo mezi ním a [REDAKCE] o fingovaný převod, peníze se nechaly poslat na jiný účet a on si peníze vybral. Obžalovaný [REDAKCE] dále tvrdil, že peníze předal poškozené [REDAKCE], ale byly rozděleny mezi ním a panem [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] tato tvrzení kategoricky popřela a po celé řízení tvrdila, že peníze za prodej chalupy od obžalovaného [REDAKCE] vůbec nedostala. I kdybychom teoreticky připustili, že [REDAKCE] předával nějaké peníze za prodej chalupy, pak by to v žádném případě nemohl být milión korun, o kterém mluvil obžalovaný [REDAKCE], protože by se peníze dělily mezi [REDAKCE] a [REDAKCE]. Znovu je třeba zdůraznit, že jde pouze o hypotézu, které krajský soud nevěří.

Obžalovaný dále poukazoval na to, že mezi [REDAKCE] a svědkyní [REDAKCE] docházelo ve více případech k obchodním transakcím. K tomu je třeba uvést, že i tato skutečnost byla řešena v hlavním líčení proti obžalovanému [REDAKCE], kde svědkyně výslovně uvedla, že od [REDAKCE] kupovala pouze byt a jemu prodávala chalupu. Pokud jde o vozy Audi a dvě Fabie, ty sice obžalovanému [REDAKCE] prodávala, ale jako

zaměstnankyně Autocentra v [REDAKCE]. Nešlo tedy o žádné obchodní vztahy mezi svědkyní a obžalovaným [REDAKCE], ze kterých by vyplývalo, že by jí obžalovaný [REDAKCE] předával peníze právě za tato auta. Zakoupený byt musela svědkyně zaplatit obžalovanému [REDAKCE], nepřidalo tedy v úvahu, aby obžalovaný [REDAKCE] předával svědkyni [REDAKCE] v hotovosti částku milion korun a pokud jde o prodej chalupy, tam bylo zcela prokázáno, že poškozená od [REDAKCE] tyto peníze neobdržela. Obžalovaný [REDAKCE] však zcela jednoznačně u hlavního líčení krajského soudu ve věci 4T 7/2010 dne 15.9.2011 tvrdil, že byl přítomen tomu jak [REDAKCE] předával svědkyni [REDAKCE] částku jeden milion korun. Šlo o skutečnost evidentně nepravdivou, která ovšem má zásadní význam pro trestní řízení obžalovaného [REDAKCE]. Kdyby tudíž skutečně došlo k předání částky jeden milion korun svědkyni [REDAKCE], pak by se v bodě 10) nemohlo vůbec jednat o trestný čin podvodu tak, jak bylo žalováno.

Z výše uvedeného je patrné, že krajský soud se neztotožnil s námitkami obžalovaného, naopak dospěl k závěru, že rozsudek soudu I. stupně je ve všech směrech správný. Obžalovanému mohl být uložen trest odnětí svobody až na dvě léta, takže trest ve čtvrtině zákonné trestní sazby není v žádném případě nepřiměřeně přísný, neboť obžalovaný je osobou, která nestojí před soudem poprvé. Nyní posuzovaného jednání se dopustil poté, co byl odsouzen za násilnou trestnou činnost vůči svědkyni [REDAKCE], přičemž důvodem takového jednání obžalovaného bylo to, aby pomohl obžalovanému [REDAKCE]. Jestliže soud I. stupně obžalovaného zařadil podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku toliko do věznice s dozorem a nikoliv s ostrahou, byl velmi benevolentní.

Protože v postupu soudu I. stupně nebylo shledáno pochybení, krajskému soudu nezbylo, než odvolání obžalovaného jako nedůvodné podle § 256 tr.řádu zamítnout.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný .

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Hradci Králové dne 20. června 2012

JUDr. Jarmila Šiklová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

■